

переказу коштів або будь-якої іншої фінансової діяльності, описаної вище від імені іншої фізичної чи юридичної особи [1].

Більш того, FATF не прагне регулювати фізичних або юридичних осіб VASP, які надають допоміжні послуги або продукти для мереж віртуальних активів, в тому числі виробників апаратних гаманців та гаманців, де ключ не зберігається третіми особами, до тих пір, доки вони не долучаються до чи не сприяють будь-якій з вище перелічених видів ділової активності з ВА від імені своїх клієнтів [1].

Хоча FATF зазначає, що деякі уряди розглядають цілий ряд регуляторних відповідей на діяльність із ВА та регулювання VASP, багато юрисдикцій все ще не мають ефективної діючої системи з ПВК/ФТ для пом'якшення ризиків ВК/ФТ, що пов'язані із діяльністю з ВА, не дивлячись на те, що діяльність із ВА розвивається по всьому світу та VASP проводять все більше операцій.

Список використаних джерел

1. Guidance for a Risk-Based Approach to Virtual Assets and Virtual Asset Service Providers. FATF, 2019. URL: <http://www.fatf-gafi.org/publications/fatfrecommendations/documents/Guidance-RBA-virtual-assets.html>.

Расюк Едуард Вікторович, професор
кафедри кримінології та кримінально-
виконавчого права Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних наук,
доцент

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ПЛАНУВАННЯ ЗАХОДІВ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В ДЕРЖАВІ

Корупція для України була й залишається однією з найгостріших проблем, що призводить до руйнації держави, роз'їдає суспільну мораль, завдає шкоди всьому суспільству. У соціологічному опитуванні 10169 осіб старше 18 років, яке проводилося у літку 2018 року Київським міжнародним інститутом соціології (КМІС) на замовлення *Агентства США з міжнародного розвитку* /*АГО*), зазначається, що українці вважають корупцію в цілому однією з трьох найбільших проблем в Україні, при цьому головному опитані називають політичну корупцію на топ-рівні (73,2 % респондентів назвали політичну корупцію на найвищому рівні дуже серйозною проблемою), на друге місце поставили повсякденну побутову корупцію (53,3 % опитаних назвали її дуже серйозною проблемою), третє - на діловому рівні або у бізнесі (47,4 % респондентів вважають дуже серйозною проблемою) [6]. Також, Трансперенсі Інтернешнл Україна на своєму сайті оприлюднила щорічний індекс корупції за 2018 рік, де Україна дещо покращила свої показники з результатом у 32 бали та 120 місцем серед 180 країн (результат за 2017 рік - 30 балів, 130 місце). Не беручи до уваги Російську Федерацію (28 балів, 138 місце), Україна є найбільш корумпованою країною Європи, натомість решта мають вищі оцінки:

Польща - 60, Словаччина - 50, Румунія - 47, Угорщина - 46, Білорусь - 44, Молдова - 33 балів [2].

Масштаби корупції у нашій країні не зменшуються, не зважаючи на заходи, які проводять державні органи та громадські організації, зокрема: Президент, Рада Національної безпеки і оборони, Кабінет Міністрів України, Верховна Рада України, Прокуратура (САП), Національне агентство з питань запобігання корупції, Національне антикорупційне бюро України, Вищий антикорупційний суд, Служба безпеки України, Міністерство внутрішніх справ, Державна податкова служба, суди тощо. Таке становище стало наслідком гальмування демократичних і економічних реформ, а також дотепер не з'ясовано всіх соціальних передумов корупції, комплексно не здійснювалася діяльність щодо її обмеження та нейтралізації. Діяльність щодо протидії корупції здійснюється без визначеної системи і належної вимогливості, достатнього інформаційного забезпечення, дотримання принципу розподілу функцій і відповідальності. Тому, на кримінологічному плануванні заходів протидії корупції має бути зосереджена увага, враховуючи його законодавче забезпечення, де визначатимуться організаційно-правові засади протидії корупції в Україні, вплив на причини і умови цього явища, відповідальність осіб, що вчинили корупційні діяння, заходи профілактики корупції та органах, що здійснюють протидію їй.

Сьогодні у державі, нажаль, не існує окремого органу, який би: координував, керував, спрямовував профілактику злочинності; систематизував і розподіляв заходи протидії злочинності, зокрема й корупційної; відповідав би за розподіл функцій та відповідальності; налагоджував взаємодію між усіма суб'єктами профілактики злочинності; визначав би першочергові об'єкти профілактичного впливу. Результатом цього є відсутність або недолугість планування заходів протидії злочинності, зокрема й корупційної, а державна політика у сфері запобігання правопорушень, ведеться не системно, фрагментарно і неефективно. Прикладом цього слугують: 1) чинна Концепція реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року [5], мета якої не досягнута, не зважаючи, що назвою передбачено термін дії документу; 2) чинний План заходів з виконання Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року [4], де більшість заходів втратили свою актуальність та є не своєчасними й ефективність їх не доведена; 3) чинні Засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки [1], проблеми, цілі і заходи визначені у цій стратегії до сьогодні не виконані, хоч термін дії окреслений у назві, а тому, констатуємо бездіяльність Національного агентства з питань запобігання корупції як органу, на якого законодавством покладено ведення державної антикорупційної політики; 4) чинна Державна програма щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки [3], не досягла поставленої мети, зокрема, створення ефективного загальнодержавної системи запобігання та

протидії корупції на основі нових засад формування та реалізації антикорупційної політики; 5) ціла низка інших спроб планування, зокрема у сфері незаконного обігу наркотичних засобів тощо.

Як відомо, кримінологічне планування - цілеспрямований процес розробки плану, в якому на основі цілей і завдань протидії злочинності визначаються шляхи та засоби їх вирішення, нормативне, інформаційне, організаційне, методичне й ресурсне його забезпечення на визначений період часу. За своєю суттю кримінологічне планування є способом розроблення управлінського рішення у сфері протидії злочинності, а сам план - формою такого рішення. Тому, у нашій державі варто налагодити комунікацію і субординацію між усіма суб'єктами запобігання та протидії злочинності, зокрема й корупційної, створивши при Кабінеті Міністрів України Національну Раду з питань запобігання та протидії злочинності. Основними функціями такого дорадчого органу мають бути: збір інформації щодо злочинності; планування, виконання та оцінка ефективності програм з профілактики злочинів; координація діяльності поліції та інших органів, що працюють у цій сфері; забезпечення участі громадськості у превентивній діяльності щодо злочинів; співпраця із засобами масової інформації у цій сфері; науково-дослідницька робота; співпраця з законодавчими органами, що визначають політику в галузі боротьби зі злочинністю; навчальна підготовка.

Список використаних джерел

1. Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки: Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1699-УП; станом на 08 серп. 2015 р. **Верховна Рада України**: [сайт]. URL: - <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1699-18>.

2. Індекс сприйняття корупції - 2018 рік - [сайт]. URL: <https://ti-ukrame.org/research/mdeks-spiyinyattya-komptsiyi-2018>.

3. Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки: постан. Кабінету Міністрів України від 29 квіт. 2015 року № 265. **Верховна Рада України**. иЯБ: <https://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%00-%БР>.

4. Про затвердження плану заходів з виконання Концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року: постан. Кабінету Міністрів України від 8 серп. 2012 р. № 767. ШБ: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/767-2012-%0-%БР>

5. Про схвалення концепції реалізації державної політики у сфері профілактики правопорушень на період до 2015 року: розпорядж Кабінету Міністрів України від 30 листоп. 2011 р. № 1209-р. **Верховна Рада України**. ШБ: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1209-2011-%01-%80>.

6. **Сприйняття корупції в Україні: презентація дослідження**. иКБ: